

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κοιτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG τ. 99, στλ. 1321)

Γιατί «Γνήσιοι»;*

Τὸ «Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ» δὲν ἀρκεῖ;

Νικολάου Μάννη

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντοῦμε ρωτώντας: Γιατί «Ὁρθόδοξοι»; Τὸ «Χριστιανοὶ» ἀπλᾶ δὲν ἀρκεῖ;

Γιὰ τὴν ἀπάντησιν τῶν ἐρωτημάτων αὐτῶν ἀπαιτεῖται μία σύντομη ἱστορική ἀναδρομὴ σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ὀνομασίας τῶν πιστῶν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ὄπαδοι τῆς μόνης ἀληθινῆς θρησκείας προσδιορίστηκαν γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἀντιοχεῖα τὸν Α' αἰῶνα μὲ τὸ ὄνομα «Χριστιανοὶ»¹.

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων ἐμφανίστηκαν πολλὲς ὁμάδες αἰρετικῶν, οἱ ὁποῖοι φυσικὰ χρησιμοποιοῦσαν τὸ ἴδιο ὄνομα. Ἔτσι, σταδιακὰ ἄρχισε νὰ γίνεται χρῆσις τῶν προσδιορισμῶν «Ὁρθόδοξοι» καὶ «Καθολικοὶ» –οἱ ὁποῖοι ἦταν ταυτόσημοι ὅροι – γιὰ νὰ δηλωθεῖ ἡ διαφοροποίησις ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς, τῶν ὁποίων ἡ δόξα (πίστις) οὔτε ὀρθὴ ἦταν, οὔτε καθολικῆ².

Μετὰ τὴν ἀπόσχιση τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης ἀπὸ τὴν Καθολικὴ Ἐκκλησίαν καὶ ἐξ αἰτίας τοῦ γεγονότος, ὅτι οἱ παπικοὶ σφετερίστηκαν τὸν ὄρο «Καθολικοὶ», γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχει σύγχυσις, οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ πλέον χρησιμοποίησαν περισσότερο τὸν ὄρο «Ὁρθόδοξοι» (σὲ ἀντίθεσιν μὲ τοὺς «κατο-λύκους», ὅπως ὀνόμασαν τοὺς παπικούς), καὶ ὁ ὁποῖος τελικὰ ἐπικράτησε, ἀφοῦ ἤδη δὲν ἀρκοῦσε πλέον ἀπλᾶ ὁ ὄρος «Χριστιανός», ἔστω καὶ ἂν στὴν πραγματικότητα οἱ Ὁρθόδοξοι εἶναι οἱ πραγματικοὶ Χριστιανοὶ.

* * *

Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, στὸν χῶρο τῆς Ὁρθοδο-

ξίας στις αρχές του Κ' αιώνας και την νεωτεριστική δράση οικουμενιστών υψηλόβαθμων κληρικών, όπως ο Μελέτιος Μεταξάκης, Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, Βασίλειος Γεωργιάδης, Ἀθηναγόρας Σπύρου και ἄλλων, και κυρίως με ἀφορμή τήν, οἰκουμενιστικῆς σκοπιμότητας, ἀλλαγὴ τοῦ ἡμερολογίου

(1924), οἱ πρῶτοι ἀγωνιστὲς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης και ὑπερασπιστὲς τῶν Πατρίων, χρησιμοποίησαν ἐπιπροσθέτως τὸν ὄρο «Γνήσιοι», γιὰ τὸν ὁποῖο ἐδήλωσαν ξεκάθαρα, σὲ μιὰ δήλωσι πὺ δὲν ἐπιδέχεται παρερμηνεῖες, οἱ ὁποῖες ἀποτέλεσαν και ἀποτελοῦν αἰτία κατηγοριῶν, ὅτι

• *«Ὁ ὄρος Γνήσιος συμπίπτει πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀκραιφνοῦς, τοῦ μὴ ἀνεχομένου τουτέστιν νοθείαν, ἢ παραποίησης τῶν παραδεδομένων, οὐχὶ δὲ πρὸς τὴν τοῦ Γνησίου λαμβανομένου πρὸς διάκρισιν τοῦ μὴ Γνησίου, ὅποτε ὁ μὴ Γνήσιος ἤθελε συνταυθισθῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀλλοδόξου και αἰρετικοῦ»³.*

Και αὐτὸ ἀναφορικῶς με τὸ ἡμερολογιακὸ ζήτημα.

* * *

Σήμερα βεβαίως, 90 χρόνια μετὰ, πὺ ἡ ὑπουλη αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἔχει ἀπλώσει τὰ πλοκάμια της σὲ ὅλες τις λεγόμενες ἐπίσημες Ἐκκλησίες, οἱ μὴ ἀνεχόμενοι νοθεία ἢ παραποίηση τῶν παραδεδομένων Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, πρέπει νὰ ἀποκαλούμαστε *Γνήσιοι*⁴, γιὰ νὰ δηλωθεῖ ἡ διαφοροποίησή μας ἀπὸ τοὺς φερομένους ὡς ὀρθοδόξους, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν αἰρετικούς, Οἰκουμενιστὲς.

Οἱ δὲ ἀνὰ τὸν κόσμο (Ἑλλάδα, Ρουμανία, Κύπρος κλπ.) Ἐκκλησίες μας πρέπει νὰ ὀνομάζονται *Γνήσιες*, ἀφοῦ κρατοῦν με ζῆλο τὴν Παραδοθεῖσα Πίστη, ἤτοι τὰ Δόγματα και τις Παραδόσεις τῆς Μῆς, Ἀγίας, Καθολικῆς και Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Τέλος, και ἡ *Μεγάλῃ Πανορθόδοξος Σύνοδος* πὺ ἐπιδιώκουμε, πρέπει νὰ εἶναι *Γνησία* και ἀληθινὴ Σύνοδος, δηλαδὴ νὰ συμφωνεῖ με τις προγενέστερες Ὁρθόδοξες, σὲ ἀντίθεση με τὴν ἐτοιμαζόμενη ὑπὸ τῶν Οἰκουμενιστῶν «Πανορθόδοξη Σύνοδος», ἡ ὁποῖα ἔχει σκοπὸ νὰ καταργήσει τὴν Ὁρθοδοξία, κατὰ τὴν προφητικὴ ρῆση τοῦ ὀσιακῆς μνήμης Μάρτυρος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως Κοσμᾶ Φλαμιάτου.

(*) http://krufu-sxoleio.blogspot.gr/2014/10/blog-post_30.html. Ἐπιμὲλ. ἡμετ.

1. Γράφει ὁ Ἀπόστολος Λουκάς: «χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς», δηλαδή «Ἐκεῖ δὲ εἰς τὴν Ἀντιοχείαν, διὰ πρώτην φοράν, ὠνομάσθησαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανοὶ» (Πράξ. ια', 26).

2. Κατὰ τὸν Ἅγιο Βικέντιο τὸν ἐκ Λειρίνου: «Catholicum est, quod semper, quod ubique et quod ab omnibus creditum est», δηλαδή: «Ὦντως καθολικὸν εἶναι ὅ,τι πάντοτε, πανταχοῦ καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιστεύθη» (Commonitorium, κεφ. 2). Ὁ δὲ Μέγας Θεοδοσίος τὸ 380 ἐξέδωσε Διάταγμα σύμφωνα, μὲ τὸ ὁποῖο ὅσοι ἀποδέχονται τὴν Πίστη τῆς Νικαίας (Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου) «καὶ μόνον οὗτοι νὰ ὀνομάζωνται καθολικοὶ χριστιανοὶ» (Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, Φιλαρέτου Βαφείδου, τ. Α', Κων/πολη 1884, σελ. 219).

3. Ἐφημερ. «ΣΚΡΙΠ», 20-12-1928.

4. Ὁ ὅρος «γνήσιος» εἶναι ὅρος πὸν ἀφορᾷ τὴν **πίστη** καὶ ὄχι τὸ **πρόσωπο**, καὶ ὡς τέτοιος πρέπει νὰ ἐκλαμβάνεται γιὰ νὰ μὴν ὑποκρύπτει ὑπερηφάνεια, ὅπως κατηγορήθηκε. • Ἐτσι ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος γράφει: «Τιμοθέω γνήσιω τέκνω ἐν πίστει» (Τιμ. α' 2). • Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐρμηνεύει: «Εἰπὼν γὰρ τέκνον, διὰ τοῦτο προσέθηκε ἐν πίστει, ὥστε δηλώσαι ὅτι γνήσιος ἦν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἦν· οὐδὲν ἐνήλλακτο, κατὰ τὴν πίστιν τὸ ἐμφορὲς εἶχε» (P. G. 62, 505). • Στὰ Πρακτικὰ τῆς Ζ' Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Συνόδου διαβάζουμε: «Καὶ ὅστις ταύτης τῆς ὁμολογήσεως ἔχεται, τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἐστὶ γνήσιος υἱὸς τε καὶ μέτοχος».

